

Sygn. akt: III U 969/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2015r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. do SO Monika Obrębska
Protokolant:	sekretarz sądowy Przemysław Dudziński

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 stycznia 2015r. w O.

sprawy z odwołania Z. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania Z. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 30.10.2014r. **znak** (...)

orzeka:

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje Z. L. prawo do emerytury począwszy od dnia 15.11.2014r.;
2. stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

UZASADNIENIE

[(...):00:00.142]

W dniu 17 października 2014 roku Z. L. złożył w oddziale ZUS w P. wniosek o ustalenie uprawnień do wcześniejszej emerytury. Po rozpoznaniu tego wniosku decyzją z dnia 30 października 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił Z. L. prawa do tego świadczenia uznając, iż nie udowodnił on wymaganego 15-letniego okresu pracy w warunkach szczególnych. Z. L. decyzję powyższą zaskarżył wnosząc od niej odwołanie. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że w (...) w P. faktycznie wykonywał pracę traktorzysty, a jedynie w ostatnich 3, 4 miesiącach przed końcem zatrudnienia pracował jako operator koparki. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazał, że Z. L. nie spełniał warunków do przyznania wcześniejszej emerytury, o których mowa w artykułe 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z funduszu ubezpieczeń społecznych, gdyż nie udokumentował wymaganego 15-letniego okresu pracy w warunkach szczególnych. ZUS zakwestionował przedłożone przez odwołującego świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach podnosząc, że nie został w nim określony charakter pracy ściśle według wykazu, działu i pozycji rozporządzenia Rady Ministrów 7 lutego 1983

roku oraz wskazując na rozbieżności odnośnie zajmowanego przez odwołującego stanowiska pracy i jakie wynikały z przedłożonych przez niego świadectw pracy i zaświadczenia Rp-7. W ocenie Sądu Okręgowego odwołanie pana Z. L. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie. W pierwszej kolejności wskazać należy, że podstawą do ubiegania się przez odwołującego o prawo do emerytury jest artykuł 184 ustawy o emeryturach i rentach z funduszu ubezpieczeń społecznych w związku z paragrafem 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, gdyż urodził się (...). Zgodnie z tymi przypisami prawo do emerytury przysługuje ubezpieczonemu urodzonemu po 1 stycznia 1949 roku, jeżeli osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat w przypadku mężczyźni, nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego lub złożył wnioski o przekazanie środków zgromadzonych w OFE za pośrednictwem zakładu na dochody budżetu państwa oraz w dniu 1 stycznia 1999 roku udowodnił 25-letni okres składkowy i nieskładkowy, w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Zasadnicze okresy pracy w szczególnych warunkach stwierdza zakład pracy na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie paragrafu 1 ustęp 2 rozporządzenia lub w świadectwie pracy zgodnie jednak z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego możliwe jest wykazywanie okoliczności, od których zależy nabycie uprawnień w postępowaniu przed Sądem Ubezpieczeń wszelkimi dowodami. Odnosząc do powyższe do realiów przedmiotowej sprawy w pierwszej kolejności podnieść należy, że ZUS na podstawie przedłożonej dokumentacji nie uznał odwołującemu żadnego okresu pracy w warunkach szczególnych kwestionując z przyczyn formalnych przedłożone przez odwołującego się wykonywania pracy w szczególnych warunkach oraz wskazując, że w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach wskazane jest stanowisko pracy kierowca ciągnika, a w zaświadczeniu Rp-7 operator koparki, natomiast w świadectwie pracy ogólnym kierowca ciągnikowy i operator koparki. Wobec powyższego zasadniczą kwestią wymagającą przesądzenia w przedmiotowej sprawie było rozstrzygnięcie czy odwołujący w spornym okresie rzeczywiście wykonywał pracę w warunkach szczególnych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku. Na powyższe okoliczności Sąd przesłuchał świadków oraz odwołującego w charakterze strony przeprowadził też dowód z dokumentów z akt osobowych, jak też dokumentów z akt emerytalnych. Z zeznań świadków Z. P. i J. D. wynika, że odwołujący przez cały sporny okres zatrudnienia wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, pracę kierowcy ciągnika, traktorzysty, a w okresie żniw pracował też jako kierowca kombajnu. Latem wykonywał jako kierowca ciągnika i kombajnista głównie prace polowe, zimą były to zasadniczo prace w transporcie, gdzie odwołujący wozził wapno, żwir, drewno z lasu. Zeznania świadków korespondują w pełni z zeznaniami odwołującego, który przesłuchany w charakterze strony również zeznał, że od samego początku zatrudnienia w (...) w P. wykonywał pracę kierowcy ciągnika, traktorzysty i zimą..., i kombajnisty, a zimą wykonywał głównie jako kierowca ciągnika prace transportowe przewoził, wapno, drewno. Odwołujący przyznał, że przez ostatnie kilka miesięcy przed zakończeniem zatrudnienia w (...) w P., czyli na przełomie 1999 roku i 2000 roku rzeczywiście wykonywał pracę operatora koparki koparko-ładowarki, natomiast podkreślił, że do końca 1998 roku, czyli do końca tutaj tego tego okresu, który w przedmiotowej sprawie, biorąc pod uwagę cytowany wyżej przepis ma zasadnicze znaczenie wykonywał wyłącznie pracę traktorzysty, kierowcy ciągnika i w czasie żniw...

[M 00:06:24.242]

Kombajnista.

[**Przewodniczący** 00:06:25.128]

...traktorzysty. Sąd dał wiarę zeznaniom świadków i odwołującego nie znajdując żadnych podstaw by kwestionować ich niezgodność z rzeczywistym stanem rzeczy. Świadczy to osoby obce dla odwołującego, nie mają żadnego interesu w składaniu fałszywych zeznań. Ich zeznania wzajemnie się uzupełniają, tworzą logiczną całość..., całość. Świadczy to pracownicy z odwołującym, zatem posiadali wiedzę w przedmiocie charakteru jego pracy w spornym okresie. W toku prowadzonego postępowania Sądowi udało się również pozyskać dokumentację osobową odwołującego za okres jego pracy w (...) w P. i jej analiza koresponduje z przeprowadzonymi w sprawie dowodami osobowymi. I tak z podania o przyjęcie do pracy z 16 lipca 73 roku wynika, że odwołujący wnioskował o przyjęcie go do pracy na stanowisko traktorzysty. Angaż z 10 maja 74 roku również potwierdza, że odwołujący był traktorzystą. Z akt osobowych wynika, że w trakcie zatrudnienia w (...) w P. odwołujący odbywał służbę wojskową po odbyciu, której powrócił do (...) w P. z dniem 2 listopada 76 roku, gdzie znów powierzono mu obowiązki kierowcy ciągnikowego, co potwierdza umowa o pracę z dnia 2 listopada 76 roku. Również z adnotacji na listach płac wynika, że odwołujący zajmował stanowisko traktorzysty.

Dokumenty z akt osobowych nie budziły wątpliwości Sądu, co do ich wiarygodności, zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy tym bardziej, że korespondowały z zeznaniami świadków, z zeznaniami odwołującego, a także zapisami w legitymacji ubezpieczeniowej przedłożonej przez odwołującego na rozprawie w dniu dzisiejszym. Biorąc pod uwagę powyższe, w przekonaniu Sądu, przeprowadzone postępowanie dowodowe nie pozostawia wątpliwości, że w trakcie zatrudnienia w (...)w P.odwołujący stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał obowiązki kierowcy ciągnika, czyli traktorzysty i kierowcy kombajnu, a jedynie przez ostatnie kilka miesięcy zatrudnienia na przełomie 99 i 2000 roku pracował jako operator koparki. Stąd Sąd uznał, za zasadne, zaliczenie odwołującemu okresów od 16 lipca 73 roku do 23 października 74 roku, czyli do podjęcia służby wojskowej i od 2 listopada 76 roku do ponownego, czyli do ponownego zatrudnienia, po odbyciu służby wojskowej, do 31 grudnia 98 roku. Pierwszy z tych okresów to jest okres 1 roku 3 miesięcy i 9 dni, czyli jest to okres przed podjęciem służby wojskowej i okres po powrocie ze służby wojskowej, czyli od 2 listopada 76 roku do 31 grudnia 98 roku, jest to okres 22 lat 1 miesiąca i 29 dni, czyli łącznie jest to okres 23 lat 5 miesięcy i 8 dni. W tych okresach odwołujący niewątpliwie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w szczególnych warunkach, o których mowa w wykazie a, dziale 7, punkt 3 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 83 roku, czyli wykonywał pracę kierowców ciągników i kombajnistów. Sąd uznał także za zasadne zaliczenie odwołującemu do stażu pracy w szczególnych warunkach okresu odbywania zasadniczej służby wojskowej od dnia 24 kwiet..., 24 października, przemaszam, 1974 roku do 7 października 1976 roku, jest to łącznie okres 1 roku 11 miesięcy i 15 dni, gdyż przypadła ona w okresie pracy w warunkach szczególnych w (...)w P.. Jak wynika z ugruntowanego w tym zakresie orzecznictwa Sądu Najwyższego okres odbywania zasadniczej służby wojskowej odbytej w czasie trwania stosunku pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze zalicza się do stażu pracy wymaganego do nabycia prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym, jeśli pracownik w ustawowym terminie zgłosił swój powrót do zatrudnienia. Z dokumentacji znajdujących się w aktach rentowych wynika, że służbę wojskową odwołujący ukończył 7 kwietnia 1976 roku, natomiast...

[**M 00:11:31.114**]

Nie kwietnia, października [? 00:11:31.866]

[**Przewodniczący 00:11:33.212**]

Października, przemaszam, 7 października 1976 roku, natomiast ponowne zatrudnienie w (...)rozpoczął 2 listopada 76 roku, czyli zgłosił swój powrót w ustawowym 30-dniowym terminie. Stąd Sąd uznał również za zasadne zaliczenie do pracy w szczególnych warunkach również okresu odbywania zasadniczej...

[**M 00:11:57.451**]

A mogę przerwać?

[**Przewodniczący 00:11:57.928**]

... służby wojskowej. Z. L. spełnił też wszystkie pozostałe przesłanki warunkujące nabycie uprawnień do wcześniejszej emerytury wynikające z artykułu 184 ustawy o emeryturach i rentach z funduszu ubezpieczeń społecznych. Na dzień 1 stycznia 1999 roku udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący ponad 25 lat. Osiągnął w dniu (...)wymagany wiek, czyli 60 lat. Nie przystąpił do OFE. W tym miejscu też wskazać należy, że zasadą jest, że Sąd ocenia legalne decyzje organu rentowego według stanu istniejącego w chwili jej wydania, jednak wyjątkowo może przyznać ubezpieczeniom, ubezpieczonemu świadczenie, jeżeli warunki je uzasadniające zostały spełnione już po wydaniu zaskarżonej decyzji. W przedmiotowej sprawie przesłankę wymaganego wieku odwołujący osiągnął w kilka dni po wydaniu zaskarżonej decyzji, stąd Sąd zmieniając zaskarżoną decyzję w oparciu o artykuł 477 paragraf, przemaszam 477 (14) paragraf 2 kodeksu postępowania cywilnego przyznał panu Z. L. prawo do emerytury począwszy od dnia (...), to znaczy od dnia, kiedy odwołujący ukończył 60 lat dopiero, bowiem na te daty odwołujący spełnił ostatnią przesłankę warunkującą przyznanie mu prawa do tego świadczenia. Zgodnie z treścią artykułu 118 ustęp 1a ustawy o emeryturach i rentach z funduszu ubezpieczeń społecznych Sąd był zobowiązany przyznając odwołującemu prawo do emerytury, do zamieszczenia z urzędu w sentencji wyroku rozstrzygnięcia w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, to jest zarówno przyznającego prawo do świadczenia, jak też jego brak. W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie brak było podstaw do obciążenia organu rentowego odpowiedzialnością za nieustalenie wszystkich okoliczności niezbędnych do wydania decyzji o przyznaniu odwołującemu prawa do wcześniejszej emerytury. Przedłożone przez odwołującego na etapie postępowania przed organem rentowym dokumenty, w tym świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach mogły budzić pewne wątpliwości ze strony organu rentowego, dopiero na etapie postępowania sądowego, po przeprowadzeniu

stosownego postępowania dowodowego, odwołujący w sposób niewątpliwy wykazał, że zgromadził wymaganą ustawą 15-letni okres pracy w warunkach szczególnych. Z tych względów Sąd orzekł jak w punkcie 2 wyroku.